

V vsako hišo — Sveto pismo!

Sv. pismo je knjiga božja! Ni je knjige, ki bi jo smeli primerjati s Sv. pismom. Pa če moraš katero knjigo imeti doma in jo prebirati, je to gotovo Sv. pismo.

Letos je 1900 let, kar se je godilo vse to, o čemer nam poročajo sv. evangeliji in Dejanje apostolov. Če kedaj, potem naj si v tem svetem letu vsaka hiša oskrbi Sv. pismo, vsaj evangelije in Dejanje apostolov.

V teh težkih časih pomanjkanja denarja smo sklenili omogočiti vsaki družini nakup Sv. pisma. Zato smo nastavili sledeče cene:

Novi zakon (obseg knjige 541 strani) stane broširan Din 6—, polplatno vezan Din 8— in celoplatno vezan Din 15—.

Pri teh cenah se plača papir in knjigovezniško delo. Vse predstavljane in tiskanje pa je zastoj. Po teh cenah pa prodajamo le sedanjo zalogo in knjige ne bomo ponatisnili. Zato opozarjamo vse, ki si hočejo pravočasno oskrbeti Sv. pismo, da si naročijo čimprej. Za poštnino je priračunati še 2 Din za komad in potem lahko pošljejo v znamkah.

Tiskarna sv. Cirila, Maribor.

socijalističnemu pokretu je že priključen »Stahlhelm«. — Prepovedana so društva velenemške mladine, ki so spadala k organizaciji nemških nacionalcov. Prepovedane so tudi vse bojne organizacije nacionalcov. — Hitlerjevo časopisje pozdravlja združitev vseh nacionálnih elementov v skupno fronto, da se uniči socialna demokracija in da se Nemčija popolnoma prenevi. — Višek pruske nadutosti je dosegel Hitlerjev komisar v mestu Mainz. Izdal je proglas, v katerem odreja, da morajo meščani izkazati čast znakom hitlerjevskih napadalnih oddelkov in zastavam. Kdor se bo protivil, bo takoj kaznovan. — Na dnevnem redu so aretacije in preganjanja katoliške duhovščine in vpliv-

nih članov katoliške ljudske stranke. — Državni notrajni minister dr. Frick je dne 22. junija prepovedal socialno-demokratsko stranko Nemčije.

Svetovna gospodarska konferenca v Londonu se bo razšla brez zaključkov. Razširjajo se vesti o odgoditvi londonske gospodarske konference za eno leto. Celo angleški finančni minister je izjavil, da so vsa nadaljna pogajanja radi nastalih razmer brez smisla. Zastopniki evropskih držav so zahtevali ustalitev valut, Amerika je odločno proti. — Nemčija ni izročila na konferenci od svoje strani nobenih predlogov in so vsi mnjenja, da Nemčijo sploh ne zanimajo ta posvetovanja in jih bo tudi zapustila ob prvi priložnosti.

Nečuvane surovosti Hitlerjevcev. V našem listu smo že poročali, kako so Hitlerjevci preprečili zborovanje katoliških pomočnikov v Münchenu, glavnem mestu katoliške Bavarske. Časniki, kajpada ne oni iz Nemčije, ker vsled stroge cenzure ne smejo, marveč drugih držav, zlasti Avstrije in Francije, poročajo o neverjetnih surovostih, ki so jih o priliki policijsko prepovedane, potem pa dovoljenega zborovanja uganjale hitlerjanske oborožene tolpe. Ko so se katoliški pomočniki s svojimi duhovnimi voditelji na čelu pojavili na münchenskih ulicah, so jih narodni socialisti sprejeli z nesramnimi psovkami, med katerimi so bile »svinje«, »psi«, »črna zalega« še najmilejše. Trgali so jim verska znamenja, tudi Kristusovo znamenje s prs ter ta znamenja popljujevali ter poteptali v blato. Pljuvali so v obraz pomočnikom in njihovim voditeljem-duhovnikom. Ako so se pomočniki postavili v bran, so jih napadli z gumijevkami ter jim pretili z revolverji, s katerimi so bili vsi oboroženi, kakor tudi z noži. Mnogoteri katoliški pomočnik se je zgrudil oblit s krvjo, hitler-

janske tolpe pa so tulile veselja ter kričale: »Katoliška svinja, pogini!« Te prizore, ki so se vršili nemoteno od strani policije, je ta porabila kot povod, da je slavnostno zborovanje in tudi slovesno sv. mašo münchenskega kardinala dr. Faulhaberja prepovedala. Kardinalu so narodno-socialistični razdivjanci pretili, da ga bodo obesili, ako se pojavi v cerkvi. O teh za duh, ki vlada sedaj v Nemčiji, značilnih dogodkih poročajo udeleženci — katoliški nemški pomočniki iz Heba v Čehoslovaški, v svojem domačem nemškem glasilu sledeče: »Nasilje, ki se je vršilo nad katoliškimi pomočniki, je bilo veliko hujše kakor vsako komunistično in socialistično nasilje. Mnogim pomočnikom so rumene srajce trgali s telesa ter jih zažgali. Nekemu pomočniku iz Ogrske so razbili zobe. Švicarskemu osrednjemu predsedniku so popolnoma izvinili roko. Nekemu pomočniku iz Gdanska so izbili oko. Nemški pomočniki iz Čehoslovaške so morali čehoslovaškega konzula v Münchenu prositi pomoči. Inozemci iz Amerike, Luksenburga, Holandske, Rumunije, Ogrske, Španije, Švice in od drugod so se zgražali nad temi dogodki. Imeli so vtis, da so to boljše stvari v rjavih srajcih, nad katerimi so voditelji izgubili vso moč.« Tako nemški list iz Čehoslovaške, Ob-

širno poročajo o teh dogodkih francoski listi, ki navajajo ime katoliškega duhovnika profesorja Zinzerja, ki je postal žrtev hitlerjanskih divjakov. Napadli so ga ter ga tako obdelovali z jeklenimi šibami in gumijevkami, da so mu razbili lobanjo. V neki münchenski cerkvi je ta nedolžna žrtev narodno-socialistične razdivjanosti izdihnila svojo dušo.

Zavlekli so avstrijskega duhovnika. Hitlerjevci so to storili. Ni jim dovolj, da preganjajo in zapirajo katoliške duhovnike v Nemčiji. Svoje roke iztezujejo tudi v Avstrijo ter ugrabljajo duhovnike, ki jih smatrajo kot protivnike narodnega socializma. To se je nedavno zgodilo na solnograško-bavarski meji, in sicer v obmejnem kraju Schellenberg. Tamkaj je deloval kaplan Ivan Neumayr, ki je političen nasprotnik narodnih socialistov. Ker se Neumayr ni čutil v cerkveni hiši varnega, se je preselil k nekemu kmetu. Nekoga dne je prišel ob treh zjutraj k temu kmetu neki mladenič ter v globokem razburjenju povedal, da je v bližnjem gorovju neki turist padel preko stene ter dobil smrtno-nevarne poškodbe. Ker želi biti previden, naj pride g. kaplan, da mu podeli zakrament sv. poslednjega olja. Kmetu se je stvar zdela sumljiva, zato je g. kaplana svaril, naj nikakor ne gre. Duhovnik pa je menil, da mora storiti svojo dolžnost ter je šel, kamor ga je peljal mladenič. Peljal ga je ne k pone-srečencu, ker je bila stvar o padcu preko stene zlagana, ampak preko državne meje na Bavarsko. Tam ga je narodno-socialistična patrulja aretirala ter odpeljala v zbiralno taborišče Dachau. Radi tega drznega čina narodno-socialističnega nasilja vlada med prebivalstvom na avstrijsko-bavarski meji veliko razburjenje.

Kitajci pri sv. Očetu. Poročali smo že, da je papež o hinkošti posvetil za škofe 5 Azijcev, med njimi 3 Kitajce. Ob tej priliki je priromalo v Rim precejšnje število Kitajcev, da se udeležijo lepih svečanosti, ki so se tokrat vršile. Vsi Kitajci so prišli v Rim v svojih narodnih nošah. Ko jih je sv. Oče sprejel v posebni avdienci, so mu izročili dragocene darove, ki so jih prinesli s seboj. Med temi darovi je bil najbolj zanimiv dar pristna komunistična zastava, kajpada vsa rdeča v sredini s srpom in kladivom. To zastavo je izgubila neka boljševiška tolpa, ko se je morala umakniti z napada na neko misijonsko postajo. Sv. Oče je kitajske romarje sprejel v prestolni dvorani, obdan od novoposvečenih kitajskih škofov. Razgovarjal se je z romarji v francoskem jeziku, z duhovniki pa v latinščini. Avdiencia je trajala ¼ ure. Sv. Oče je imel na romarje nagovor, v katerem je med drugim rekel: »Povejte vsem, da papež, namestnik Kristusov, pastir vaših duš, ljubi Kitajsko ter moli za Kitajsko in Kitajce.« Papežev govor je prevedel v kitajščino neki Kitajec, ki biva v Rimu ter je na papeškem zavodu nameščen kot profesor kitajskega jezika. Po avdienci so kitajski romarji poslali z vatikanske radio-postaje pozdrave celim Kitajski.